

срѣшне противяние отъ другитѣ, че ако до единадесетъ часа народа не бѣде удовлетворенъ, то на дванадесетъ ще ударятъ тревога.

Събранието обаче намѣри за нужно да отложи рѣшението на тоя въпросъ, като се основаваше на това, че народната воля не му била достатъчно изяснена. Това послужи за сигналъ на бунта.

По срѣдъ нощъ, времето бѣше свѣтло и приятно; секционнитѣ свѣти почнаха да се събиратъ; всѣки единъ отъ тѣхъ назначи по трима комисари снабдени съ пълномощия *да спасатъ отечеството*; по точни указания нѣмаше. Комисаритѣ, на брой осемнадесетъ души (мѣжду тѣхъ нѣмаше нито единъ отъ извѣстнитѣ народни водачи, ни Робеспьеръ, ни Дантонъ, ни Маратъ) отидоха единъ по единъ и безъ оружие въ градския домъ. Като влѣзоха тамъ, тѣ се настаниха въ една стая редомъ съ залата въ която засѣдаваха законнитѣ общински свѣти; слѣдъ като удариха тревога, тѣ ми наха въ съсѣдната зала, показаха си пълномощията, накара да ги припознаятъ и заеха празднитѣ мѣста на еваления свѣтъ. Никой не очакваше подобно пѣщо. Когато станаха господари на положението, тѣ почнаха да дезорганизируютъ защитата на Тюлерийския палатъ за което повикаха въ градския домъ началника на народната гвардия Мондѣ, който бѣше таенъ привърженикъ на роялиститѣ. Той бѣше единъ отъ шестѣхъ началници, които командуваха по редъ. Мондѣ се яви, като мисляше, че изпълнява заповѣдта на прѣжния градски свѣтъ, и се видѣ въ прислѣствиено на възстаналата парижска община. Показаха му приказа издаденъ отъ него за прѣскане на народната тълпа, която би се опѣтила за къмъ палата *като я нападнатъ изодзатъ*. Мондѣ поведоха въ затвора, но слухътъ за неговото прѣдательство бѣше се вече прѣсналъ и той бѣ убитъ на сълбитѣ на градския домъ.